

Hersenspinsels van een pubermeisje

Hersenspingsels van een pubermeisje

Anne-Linette Peeters

Schrijver: Anne-Linette Peeters
Coverontwerp: Anne-Linette Peeters
ISBN: 9789465311517
© 2025 Anne-Linette Peeters

www.bravenewbooks.nl

Voorwoord

Makkelijk was het niet om mijn puberjaren door te komen. Op mijn zeventiende bereikte ik een dieptepunt – wat achteraf enorm dramatisch klinkt voor die leeftijd, maar het voelde toch echt zo. Ik begon met schrijven in de nachten waarin ik niet slapen kon om ze zo te passeren en mijzelf te kalmeren. Dit ging over alles wat ik ervoer en waar ik eindeloos lang mee zat; soms paragrafen over dezelfde situatie. Op een van die avonden las ik iets terug en kreeg ik een ingeving. De woorden leken te dansen naar hun plek en ik bouwde mijn zaagklank om in mijn eerste echte eigen gedicht. Zo begon ik vaker te dichten over situaties of woorden die mij bijbleven of die mij inspireerden, ditmaal bewust met de intentie om iets moois te creëren, naast persoonlijke verwerking. Mijn puberjaren zijn inmiddels voorbij en ik denk dat dit een mooie manier is om dat ingewikkelde hoofdstuk af te sluiten. Ik had aanvankelijk niet verwacht dat dit verhaal zou eindigen waar het eindigen zal, maar toch denk ik dat ik mezelf op de juiste plek bevind op dit moment.

Mijn verhaal was niet mogelijk geweest zonder de vele noemenswaardige mensen en inzichten die zij hebben gebracht. Ten eerste, ik ben uiteraard dankbaar voor mijn moeder en zus die hun best deden om met mij als overprikkelde puber om te gaan. Ik ben ook dankbaar voor mijn Nederlands docente van de middelbare school die mij zelfverzekerder liet voelen in mijn schrijven. Ik ben dankbaar voor oud-klasgenoot Doris Schut, student Nederlands, wiens expertise ik heb gebruikt om deze eerste versie te reviewen. Ik ben dankbaar voor mijn grootste muze, mijn vriendin, die mijn verhaal een onverwachte andere wending heeft gegeven (dus als het iets te zoetsappig is, mag je haar de schuld geven, haha). Ik ben verder voor al mijn vrienden dankbaar die mij door de jaren heen gesleept hebben, maar in het bijzonder degene die er niet bij kan zijn om dit te lezen, want ik weet zeker dat zij de grootste aanmoedigende zou zijn om, ondanks grote nervositeit, dit te publiceren met een YOLO-mindset. Bedankt voor het duwtje. Ik hoop dat jullie trots op mij zijn.

